

The Fall of Shiloh:
The Mystery of the Tanach's Silent Tisha Be'av

ימי עיון בתנ"ך, מכללת הרצוג, תש"ע
Rabbi Moshe Shulman

6. מסכת תמורה דף יז ע"ב – טו ע"א
תניא, רבי נהוראי אומר משום רבי יהושע: מקץ ארבעים שנה ששאלו להם מלך. דתניא: אותה שנה ששאלו להם מלך, אותה שנה עשירית של שמואל היתה. (טו). עשר שנים מלך שמואל בעצמו, שנה אחת שמלך שאול ושמואל, ושתיים שמלך שאול בעצמו, ושלושים ושבע שמלך דוד.

7. סדר עולם רבה (מיליקובסקי) פרק יג
ויהיו (עשר) [עשרים] (שג) [שנה] (שם) /שמואל א' ז: ב/ בתחילת (עשר) [עשרים] הביאו אהל מועד לנוב אפעלפי שהיה ארון בקרית יערים בנוב היו מקריבים כל שלש (עשר) [עשרה]. ויהי מיום וגוי (שם) /שמואל א' ז: ב/ בסוף עשרים העלה דויד המלך את ארון ה' (מקרי) [מקרי] (יע) [יערים] אל בית עובד אדום הגתי וישב ארון ה' בית עובד אדום הגתי גי (חדשי) [חדשים] וגוי (שמואל ב' ו: יא) הא למדנו שלא נתברך עובד (אדו) [אדום] אלא בעבור ארון ה'.

8. מסכת יומא ט ע"א
אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב +משלי י+ יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה, יראת ה' תוסיף ימים - זה מקדש ראשון, שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו אלא שמונה עשר כהנים גדולים, ושנות רשעים תקצרנה - זה מקדש שני, שעמד ארבע מאות ועשרים שנה, ושמשו בו יותר משלש מאות כהנים.

9. תפילת נחם בט' באב – מנחה
נחם ה' אֶל־לְהִינּוּ אֶת אֲבֹלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֹלֵי יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת הַעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַמְצוּנָה וְהַשׁוֹמֵמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ וְהַחֲרָבָה מִמְעוֹנוֹתֶיהָ. וְהַמְצוּנָה מִכְבוֹדָהּ. וְהַשׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה כְּאִשָּׁה עֹקְרָה שְׁלֵא יֵלְדָה. וְיִבְלְעוּהָ לִגְיוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי פְסִילִים. וַיִּטְּלוּ אֶת עֲמֻד יִשְׂרָאֵל לְחָרָב. וַיַּהַרְגוּ בְּזֶדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמֶרְתַּבָּהָ. וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם. מַעֲי מַעֲי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אֶתָּה ה' בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אֶתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ. כְּאָמֹר וְאֵנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר ה' חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ: בְּאֵי מִנְחָם צִיּוֹן וּבִגְוִנָה יְרוּשָׁלַיִם:

10. זכריה פרק ח
(יט) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוָה לְשֹׁנוֹן וְלִשְׂמֹחָה וְלִמְעֻדִים טוֹבִים וְהָאָמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֲהַבּוּ:

11. רד"ק זכריה ח: יט
ובתנאי שתאהבו האמת והשלום כמו שצויתי אתכם:

1. קינות ט' באב – (קינה א', בוקר)
עַל פְּנֵי פֶתַח נִפְצוּ חֲסִידֵיהָ
פִּלְגֵי סוּף זָכְרָה כְּעָרוֹ יְסוּדֵיהָ
פָּחַד חֲטָא שִׁילָה, תִּכְבַּף סוּדֵיהָ
פָּצוּ חֲזוּרֵי יַעַר, אֵינָה חֲסִידֵיהָ
פָּצוּ מַעֲשֵׂה עֲרוּהָ לְנִבְיָהּ.

פְּרָשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ:

2. מסכת שבת נה:
אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה, שנאמר (שמואל א' א') ושם שני בני עלי (עם ארון ברית האלהים) חפני ופנחס כהנים לה'. סבר לה כרב, דאמר רב: פנחס לא חטא. מקיש חפני לפנחס, מה פנחס לא חטא - אף חפני לא חטא. אלא מה אני מקיים (שמואל א' ב') אֶשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנְּשִׁים, מתוך ששהו את קניניהן, שלא הלכו אצל בעליהן - מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום

3. רש"י שמ"א ב: כב (וכן ברד"ק)
(כב) אשר ישכבן - כמשמעו ורבותינו אמרו מתוך ששהו את קניניהן והם היו ממתנינות עד שתראן קנינהן קריבין מעלה עליהם כאלו שכבום:

4. רלב"ג שמ"א ב: כב
(כב) עוד ספר כי עלי היה זקן ושמע החמס שהיו עושין בניו לכל ישראל מענין לקחתם מהם הבשר המבושל או החי באופן הקודם, ושמע גם כן את אשר ישכבון הנשים הצובאות פתח אהל מועד, וראוי שתדע שאין הכונה בזה הענין המשגל שאם היה הענין כן היה ראוי שיגנה הנביא שבא לעלי בני עלי על זה החטא העצום ולא מצאנו שגנה אותם רק על החטא שזכר תחלה ולזה יהיה הרצון בזה כי הנשים הצובאות פתח אהל מועד מצד הבאתם קניניהן והזבות והיולדות הם היו מתעצלין בהקרבת קרבניהן באופן שהיו שוכבין וקניניהן לא קרבו ובה האופן היו שוכבין את הנשים שלא הקריבו קרבנותיהן בדרך שיכלו ללכת לבתיהן וזהו פירוש נאות מאד לפי הלשון ולפי הענין ובדרך זאת הבינו רז"ל זה הפסוק ר"ל שלא שכבו עמהן אבל היו שוהין קניניהן:

5. מסכת זבחים דף קיח עמוד ב
ימי אהל מועד שבמדבר - ארבעים שנה חסר אחת (39)

ימי אהל מועד שבגלגל - ארבע עשרה (14), ז' שכבשו וז' שחלקו,

ימי אהל מועד שבנוב וגבעון - חמשים ושבע, (57)
נשתיירו לשילה ג' מאות ושבעים חסר אחת. (369)